

δεῖο ντου τὸ Μανόλη Σμαΐλη κ(αὶ) ἐτίμησέ ντο νὰ λάβη στὸ μερτικό ντου
νέτα γρό—

σια δεκαπτὰ —N. ρ. 17—. Τὰ ὅποια τὰ λαβαίνει ἔμπροσθέν μας ἀ τὸν πίτρο-

πο τῆς Παναγίας τὸ μαστρο-Φραγγιὸ κ(αὶ) κράζεται πληρωμένος ἔως ἔνα

10 ἄσπρο κ(αὶ) ἐκδύνεται ἀπ' αὐτὸ κ(αὶ) ἀπὸ κάδε ντου δικαίωμα κ(αὶ) ἐνδύ-

νει

το εἰς στὴν Παναγία μὴν ἡμπορώντας τινὰς νὰ τὴν ἐνοχλήσῃ ἀλλὰ νὰ
τὸ ἔχη εἰς αἰῶνα τὸν ἄπαντα. Κ(αὶ) εἰς βεβαίωσιν ὑπογράφουν κ(αὶ)

ἀξιόπιστοι μάρτυρες εἰς ἀσφάλειαν κ(αὶ) τὰ ἔξης:—

—Πανικολας βαβουλ(ας) μαρτιρω ώς ανωδεν — —

15 — Πάβασίλης τζανι(ας) μαρτιρό ωςανοδεν —

— ανεγνο Σις αναπλιώτης μαρτιρο τανοδεν — —

Σέφανος ιερεύς αρόνις ἐγραψα κ(αὶ) μαρτιρό ώς άνωδεν:—

30 (φ. 32r)

Σύμβαση καλλιέργειας (παντίκι)
κατόπιν ἐκτιμήσεως

1745, Ὁκτωβρίου 6

Ἐνώπιον τοῦ μάρτυρα Πρωτεκδίκου Δρυμαλίας καὶ τοῦ γραφέα ὁ παπ-
Μανόλης Ἀρώνης καὶ ἡ πρεσβυτέρα του δίνουν μισιάρικο-παντοτινὸ τὸ ἀμπέλι
ποὺ ἔχουν στὸ Χαρκὶ (λεγόμενο τοῦ Φράγκου ποὺ βρίσκεται στὸν "Ἄγιο Γεώργιο
τὸ Διασορίτη") στὸν μαστρο-Γιάννη Παραβατὸ γιὰ 60 ρεάλια. Ἐκτιμητὲς ὁ γρα-
φέας καὶ ὁ μαστρο-Γεώργης Παραβατός. Ἡ τυχὸν ἀδέτηση τῆς συμβάσεως ὀρί-
ζεται σὲ 30 ρεάλια εἰς βάρος τοῦ ἀδετοῦντος.

1 = Eἰς δόξαν τοῦ αἰώνιου Θεοῦ ἡμῶν — 1745 — Ὁκτωβρίῳ — 6 —
= Ἐχοντας ὁ π(α)πα-κὺρ Μανόλης Ἀρώνης μὲ τὴ πρεσβυτέρα ντου [ἀπὸ
γονικό ντου] ἔνα κομμάτι ἀμπέλι κ(αὶ) εἶναι
ποτιστικὸν κ(αὶ) μὲ δέδρα, τὸ ὅποιον εἶναι ἀπὸ γονικὸν τῆς πρεσβυτέρας
του κ(αὶ) δέλουν

δεληματικῶς ἀφέντης ὁ π(α)πᾶς κ(αὶ) ἡ πρεσβυτέρα ντου κ(αὶ) δώνου ντο
μισιάρικο παντοτι—

5 νὸ τοῦ μαστρο-Γιάννη Παραβατοῦ· τὸ ὅποιο ἀμπέλι εἶναι ποδεμένο στὸ
μέρος τοῦ Χαρκίου

λεγόμενο τοῦ Φράγκου, πλησίον τοῦ Ἅγιου Γεωργίου Διασορίτη κ(αὶ) Μι-
χαὴλ Πολίτη ἵνα τὸ δου[λέ]

ύη κ(αὶ) νὰ τὸ καλλιεργᾶ νὰ τὸ κάμη νὰ ἀρέσῃ κάδε καλοῦ γεωργοῦ, νὰ σηκώσῃ τοὺς τράφους του γύρου-

γύρου, νὰ τὸ ἔχῃ ἀπαντημένο χειμών<α>-καλοκαίρι, νὰ φτιάσῃ τὸ πατη-

τῆρι, νὰ κτίσῃ σπι-

τάκι μέσα διὰ κυβέρνησίν ντου κ(αὶ) διὰ ἀπάντηση τοῦ πραμάτου κ(αὶ) ἀμπελίου. Κ(αὶ) διὰ τιμὴν

10 κ(αὶ) πληρωμὴν τοῦ αὐτοῦ παντικίου, ἀμπελίου κ(αὶ) χωραφίου κ(αὶ) δέ-

δρα κ(αὶ) πασῶν τῶν δι-

καιωμάτω ντου ἔβαλαν ἐμένα τὸ γραφέα ἀποκοπῆ κ(αὶ) τὸν μαστρο-

Γεώργη Παραβα-

τό· ἐτίμησέ ντο νὰ δώσῃ διὰ τὸ παντίκι νέτα γρόσια ἔξήντα –N. ρ. 60–.

Τὴν ὥποι-

α τιμὴν κ(αὶ) πληρωμὴν τοῦ παντικίου ὡς ἄνωδεν λέμεν, τὰ ἐμέτρησεν

ἔμπροσθέν μας κ(αὶ)

τῶν ἀξιοπίστων μαρτύρων σῶα κ(αὶ) ἀνελλιπὲς κ(αὶ) κράζεται τὸ ἀδρόγυ-

νο πληρωμένοι

15 εἰς τὸ αὐτὸ παντίκι ὑποσχόμενος νὰ τὸ δουλεύῃ καλὰ κ(αὶ) πιστὰ κ(αὶ)

ἀπὸ τὴν σήμερο

νά 'ναι στὴν ἔξουσίαν αὐτοῦ τοῦ κοπιαστῆ νὰ παίρνῃ δέλημα ὅντες δὲ νὰ

τρυγήσῃ κ(αὶ) ὅν-

τες δὲ νὰ πατήσῃ κ(αὶ) σὲ κάδε ἄλλη νιτράδα καδὼς εἶναι ἡ συνήδεια τοῦ

τόπου μας. Κ(αὶ) νὰ τῶς

πηγαίνη δύο καλαδιάτικα κ(αὶ) ὅ, τι νιτράδα ἔξαποστείλει ἀφέντης ὁ Θεὸς

ἀφότις τὸ δου-

λεύση, τόσον ἀμπελίου, τόσον χωραφίου κ(αὶ) δέδρω, νὰ μοιράζουν ἵσια

στὴ μέση ντως ἔβ-

20 γάνοντας τὴ δεκατία. Κ(αὶ) νά 'ναι κρατημένοι οἱ νοικοκύροι νὰ παίρνουν

τὴ νιτράδα ἀ τὸ π-

ρᾶμα μὲ δικές στως ἔξοδες. Κ(αὶ) δουλεύοντάς το καλὰ κ(αὶ) πιστὰ νὰ τὸ

ἔχουν αἰωνίως κ(αὶ) κλ-

ηρονομικῶς. Κ(αὶ) ἂν ἦδελε βρεδῆ πταιστης εἰς στὴν νιτράδα μία, δύο,

τρεῖς φορὲς μὲ μαρτυρί-

αν ἀξιοπίστων προσώπων <νὰ πριβάρεται> ἢ νὰ τύχη σκάνδαλο ἀναμετα-

ξύ ντως {σὲ κανένα καιρὸ} νὰ

βάνου δύο ἄξια πρόσωπα νὰ τοὺς ἀναπαύουν ἢ νὰ λαβαίνη τὰ ἄσπρα

ντου μὲ τὰ ἔξο-

- 25 δά ντου. Εἰς ὅλα τὰ ἄνω γεγραμμένα μένουν τὰ μέρη στερκτὰ κ(αὶ) ἀνεπαμένα στερε—
ώνοντας τὴν παροῦσα εἰς πένα κ(αὶ) κοντάνα τῆς ἀφεδίας ρ. 30· ὁ ἀνηλογήσας ἀπὸ τὰ
μέρη νὰ τὰ ζημιοῦται εἰς στὴν κατὰ καιροῦ ἀφεδίας κ(αὶ) <νὰ πριβάρεται> πάλιν ἡ παροῦσα νὰ μένη στα—
δερή, βεβαία κ(αὶ) ἀνέκοπτος. Κ(αὶ) εἰς βεβαίωσιν προσκαλοῦν κ(αὶ) ἀξιοπίστους μάρτυρες, οἱ ὄποι—
οι δέλουν γράψει ὑπὸ χειρός στως κ(αὶ) ὑπογράφει κ(αὶ) ὁ ἄνωθεν π(α)
πᾶς ἴδιοχειρός του εἰς βεβαι—
30 ωτικὴν ἀσφάλειαν κ(αὶ) τὰ ἔξης. Κ(αὶ) εἰς καιρὸ πού 'ναι βοϊβόντας ἢ νά
'ναι μακτού, νὰ παίρ—
νη ὁ κο[πι]αστὴς τοῦ τεταρτιοῦ τὸ βοϊβοντίκι:—
Πα μανολις αρονις με τι πρεσβίτερα μου στεργομε και βεβεονομεν:—
ο προτεκδικος δρημαλι(ας) μαρτιρο τανοδεν:—
Σέφανος ιερεύς ἀρόνις ἐγραφα κ(αὶ) μαρτιρό ως ἀνοδεν:—

31 (φ. 32v)

Πώληση χωραφιοῦ

1746, Αὔγουστου 6

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων παπα-Λιανοῦ Τζαννετῆ καὶ Φραγγιοῦ Ἀρώνη ἡ Σοφία, γυνὴ ποτὲ Μανόλη Βασιλάκη, πουλεῖ ἔνα χωράφι ξαμπελισμένο ποὺ ἔχει στ' Ἀτζιμαουρί (λεγόμενο Χελιδόνα) στὸν Πέτρο τοῦ παπα-Σταμάτη Γρατσία γιὰ 2 γρόσια.

- 1 = Εἰς δόξαν τοῦ αἰώνιου Θεοῦ ἡμῶν – 1746 – Αὔγουστου – 6 –
= Τὴν σήμερον δέλει ἡ κερὰ Σοφί<α>, γυνὴ ποτὲ Μανόλη Βασιλάκη,
κ(αὶ) πουλεῖ τοῦ Πέτρου
π(α)πα-Σταμάτη Γρατζία κομμάτι χωράφι γονικό της στὸ ποδέσιον τοῦ
Ἀτζιμαουρίου λεγόμενο στὴ Χελι—
δόνα πλησίον τῶν Πουσουνάκηδω κ(αὶ) Γεωργάκη Καραντζία, τὸ ὄποιον
εἶναι ξαμπέλισμα κ(αὶ) πουλεῖ του ὅ,τι
5 τοῦ ἀνγγίζει ἐκεῖ διὰ γρόσια δύο – N. ρ. 2 –, ώς καδὼς ἐταίργιασαν ἀναμεταξύ ντως. Κ(αὶ) ἥλαβέ ντα τὰ δύο
γρόσια κ(αὶ) κράζεται πληρωμένη κ(αὶ) σοντισφάδα ἔως ἔνα ἄσπρο κ(αὶ)
ἐκδύνεται ἀπ' αὐτὸ κ(αὶ) ἀπὸ κάδε ντου